

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 69.408 van 4 november 1997
in de zaak A. 75.418/VII-15.802.**

In zake : Hiéronymus BEDAUX,
wonende te GENK,
Grotestraat 130

tegen :

het Rijksinstituut voor Ziekte- en Invalidi-
teitsverzekering.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat op 21 augustus 1997 namens Hiéronymus BEDAUX werd ingediend door zijn raadsman P. VANAGT, advocaat te Genk, om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 24 juni 1997 van de Commissie van beroep, Nederlands-talige afdeling, ingesteld bij de Dienst voor Geneeskundige Controle van het Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering bij artikel 142, § 2, van de gecoördineerde wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen waarbij "het hoger beroep van de Dienst voor Geneeskundige Controle ontvankelijk en gegrond wordt verklaard en de beslissing dd. 2 juli 1996 van de Controlecommissie afdeling Limburg teniet wordt gedaan en waarbij opnieuw wijzend :

'(1) in hoofde van verzoeker de volgende tekortkomingen op de bepalingen van artikel 73 van de gecoördineerde wet op de ziekteverzekering werden weerhouden : het verrichten van overbodige verstrekkingen ten laste van de regeling voor verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, met name in de periode van 1 januari 1991 tot 31 december 1992 werden 617 verstrekkingen aangerekend die een verzekeringstegemoetkoming van 475.840 fr. vertegenwoordigen;

(2) van verzoeker de uitgaven met betrekking tot de hogergenoemde prestaties voor het geheel van 475.840 fr. worden teruggevorderd;

(3) werd gezegd voor recht dat verzoeker zich daarvan dient te kwijten binnen het jaar na kennisgeving van de huidige beslissing, middels 11 maandelijkse aanbetalingen van 39.653 fr. en één maandelijkse aanbetaling van 39.657 fr.;

(4) de toepassing wordt verboden van de derdebetalersregeling voor de prestaties verstrekt door verzoeker gedurende de periode van één jaar waarbij werd gezegd dat dit verbod een aanvang neemt de eerste van de maand volgend op het definitief worden van de huidige beslissing'";

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 25 september 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 9 oktober 1997;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. VERBIEST;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat P. VANAGT, die verschijnt voor verzoeker, en van Adjunct-adviseur J. SCHRAEPEN, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de verwerende partij in haar nota opwerpt dat de bestreden beslissing genomen werd door een administratief rechtscollege in een geding tussen een zorgenverstrekker en een bestuur, in casu de Dienst voor Geneeskundige Controle van het Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering; dat aldus de bestreden beslissing een "administratieve beslissing in betwiste zaken" is in de zin van artikel 14 van de voormelde gecoördineerde wetten zodat de vordering tot schorsing niet ontvankelijk is, aangezien zulke beslissingen niet kunnen worden geschorst;

Overwegende dat, naar luid van artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, enkel de akten en reglementen van administratieve overheden het voorwerp van een vordering tot schorsing kunnen uitmaken; dat artikel 17, § 1, de Raad van State niet de bevoegdheid geeft om "administratieve beslissingen in betwiste zaken" te schorsen;

Overwegende dat de Commissie van beroep, geregeld bij artikel 142, § 2, van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994 betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, een administratief rechtscollege is; dat zoals de Raad van State, afdeling administratie, reeds heeft gesteld in zijn arrest nr. 47.774 van 6 juni 1994 inzake DE BEER, het jurisdictioneel karakter van de Commissie van beroep blijkt uit het feit dat ze overeenkomstig artikel 143 van voormelde wet is samengesteld onder meer uit magistraten van de rechterlijke orde en dat alleen de leden-magistraten een beslissende stem hebben overeenkomstig artikel 144, § 2; dat de wetgever aldus ongetwijfeld de onafhankelijkheid en de onpartijdigheid

van de beroepscommissie heeft willen waarborgen; dat dit jurisdictioneel karakter al evenzeer blijkt uit de wijze waarop overeenkomstig artikel 145 van de meervermelde wet en de artikelen 15 tot en met 19 van het koninklijk besluit van 12 december 1990 houdende nadere organisatie van de Controlecommissie en van de Commissie van beroep opgericht bij artikel 142 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994 de uitoefening van de rechten van verdediging wordt geregeld, de openbaarheid van de terechtzittingen en de verplichting om de beslissingen met redenen te omkleden en in het openbaar uit te spreken; dat de bestreden beslissing aldus een "administratieve beslissing in betwiste zaken" is in de zin van artikel 14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat een dergelijke beslissing door de Raad van State niet kan geschorst worden, zodat de voorliggende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging niet ontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het geding worden in beraad gehouden.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op vier november 1900 zevenennegentig,
door :

de HH. D. VERBIEST, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
K. VANHOUTTE, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

D. VERBIEST.